

V teoretické části byla zpracována problematika kůže jako bariéry, vlastnosti methylparabenu a kofeinu, stručný úvod do problematiky transdermální absorpce, popis použitých difúzních komůrek a způsob zpracování výsledků.

Na tuto část navazují výsledky získané permeací methylparabenu a kofeinu z různých donorových medií (TRIS pufr, TRIS pufr s propylenglykolem (PG) (3:2), isopropylmyristát (IPM), isopropylmyristát (IPM) s parafínovým olejem (PO) (2:3)) přes prasečí kůži. Byly zjištěny následující fluxy kofeinu J_{KF} : z TRIS pufru: $35,2 \mu\text{g}/\text{cm}^2 \cdot \text{hod} \pm 13,1$, RSD 37,3%; z TRIS pufru s PG: $40,1 \mu\text{g}/\text{cm}^2 \cdot \text{hod} \pm 28,6$, RSD 71,5%; z IPM: $24,6 \mu\text{g}/\text{cm}^2 \cdot \text{hod} \pm 23,7$, RSD 96,6%; z IPM+PO: $23,2 \mu\text{g}/\text{cm}^2 \cdot \text{hod} \pm 24,8$, RSD 106,8%.

V závěru mé diplomové práce jsou shrnuty a vyhodnoceny výsledky jednotlivých permeací, které ukázaly, že methylparaben není vhodným markerem při hodnocení transdermální propustnosti pro kofein z použitých donorových medií.

Klíčová slova: Transdermální aplikace léčiv, methylparaben, kofein.